De ti riger

Hans Højærværdighed*
Garland F. Byers, Jr., J.D., D.D.‡
Biskop for folkeslagene, under apostolisk hverv

Matthias Gerung, *Kvinden iklædt solen og den store røde drage* (Åbenbaringen 12), Ottheinrich-Biblen, ca. 1530–32. Bayerische Staatsbibliothek, München.

Offentligt domæne.

Skrifterne fra Rigets skriftkloge er rettet til og fordelt mellem ti regioner på jorden, som man tror er de ti riger, der tales om i profeten Daniels bog og i Åbenbaringens bog.[1]

Biskoppen tror meget fast på, at Den Hellige Bibel er Guds ufejlbarlige ord.[2] Hvad dette angår, tror biskoppen, at der vil komme en trængselstid, som verden vil gennemleve under Antikrists herredømme, og da vil verden igen forfølge kristne i stor målestok, og mange vil miste livet for deres tro.[3] Disse profetier omtales overalt i Bibelen, men først og fremmest i Daniels bog og i Åbenbaringens bog. Selv om der findes mange foredrag, prædikener og evangeliske møder og foredrag om dette emne, har biskoppen ikke kunnet finde et eneste kirkesamfund eller en eneste biskop, der aktivt prædiker evangeliet for folkeslagene og for verden i overensstemmelse med profetien om de ti riger.

Der er i dag en række grupper, der søger og kræver en verdensregering. Nogle organisationer udgiver kort, der deler verden i ti regioner. Biskoppen tror, at globalister allerede nu søger at ødelægge alle former for nationalisme og at afskaffe ethvert lands geografiske grænser, både ad politisk vej og ad militær vej. I lyset af denne virkelighed henvender biskoppen sig i sine skrifter til kirkerne i disse regioner. Undertiden vil alle kirkerne blive tiltalt, mens der på andre tidspunkter kun vil blive henvendt til en enkelt region eller nogle få regioner, alt efter hvad tidens behov kræver, og som Helligånden leder. Et skrift, der er rettet til alle Kristi kirker, er opført under hver region. Hver regions side nævner de nationer, hvor dens kirker findes, og opfører de skrifter, der er rettet til dem. Hvert skrift kan læses på alle dette websteds sprog, og hver side i hvert skrift på dette websted kan hentes som PDF for at blive delt offline, frit.

Taler til de ti riger

✠

Til alle Kristi kirker

Til kirkerne i de ti riger hver for sig

✠

Afrika syd for Sahara

De Forenede Stater

Europa

Kina

Latinamerika

Mellemøsten og Nordafrika

Stillehavet

Sydasien

Sydøstasien

Østeuropa og Centralasien

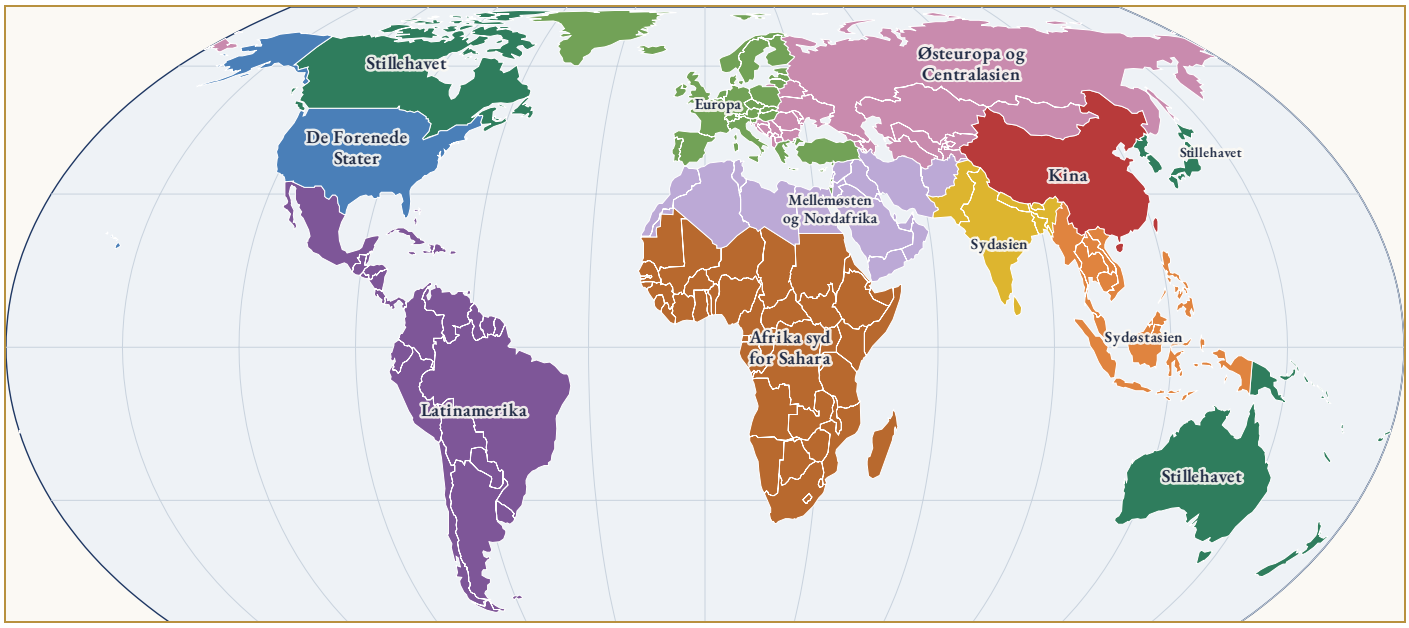

- Afrika syd for Sahara
- De Forenede Stater
- Europa
- Kina
- Latinamerika
- Mellemøsten og Nordafrika
- Stillehavet
- Sydasien
- Sydøstasien
- Østeuropa og Centralasien

Disse skrifters rækkevidde efter sprog

Disse skrifter udgives på 42 sprog. Tabellen nedenfor anslår, hvor stor en del af befolkningen i hvert af de ti riger der kan læse dem på et sprog, de kender.

Rige	Omtrentlig andel	Sprog på dette websted, der når det
Afrika syd for Sahara	71 %	Engelsk, fransk, portugisisk, swahili, hausa, yoruba, amharisk, arabisk, spansk
De Forenede Stater	99 %	Engelsk, spansk
Europa	88 %	Engelsk, tysk, fransk, italiensk, spansk, portugisisk, nederlandsk, dansk, norsk, svensk, polsk, tjekkisk, ungarsk, græsk, hebraisk
Kina	95 %	Kinesisk, tibetansk
Latinamerika	98 %	Spansk, portugisisk, engelsk, fransk, haitisk, nederlandsk

Rige	Omtrentlig andel	Sprog på dette websted, der når det
Mellemøsten og Nordafrika	93 %	Arabisk, persisk, engelsk, fransk
Stillehavet	97 %	Engelsk, japansk, koreansk, fransk
Sydasien	68 %	Hindi, urdu, bengali, engelsk
Sydøstasien	88 %	Indonesisk, vietnamesisk, thai, burmesisk, engelsk, kinesisk, portugisisk
Østeuropa og Centralasien	85 %	Russisk, ukrainsk, serbisk, rumænsk, georgisk, armensk, aserbajdsjansk, engelsk
Hele verden	**83 %**	

Tallene er tjenestens egne, afrundede skøn og kan afvige nogle procentpoint i begge retninger. De beskriver, hvem der kan læse disse skrifter på et sprog, de kender, ikke hvor mange der læser dem. Der er ikke taget højde for læsefærdighed eller adgang til internettet. Opdateres, efterhånden som der kommer flere sprog til. Oktober 2026.

Slutnoter

Skriften citeres efter den autoriserede oversættelse 1871/1907. ANF = Ante-Nicene Fathers; NPNF2 = Nicene and Post-Nicene Fathers, Second Series.

1

De ti riger fremstilles i følgende steder i Den Hellige Skrift og hos kirkefædrene, som læste dem som en deling af verden mellem ti konger i de sidste dage.

Den Hellige Skrift

Daniel 2,40–44 (den autoriserede oversættelse 1871/1907) »Og et fjerde Rige skal være stærkt som Jernet; eftersom Jernet knuser og sønderslaar alt, skal det som Jernet, der sønderslaar, knuse og sønderslaa alle hine. Men at du saa Fødderne og Tærne til Dels at være af Pottemagerler og til Dels af Jern, betyder, at det skal blive et delt Rige, og at der skal blive noget af Jernets Styrke derudi, efterdi du saa, at Jernet var blandet med Leret. Og at Tærne paa Fødderne vare til Dels af Jern og til Dels af Ler, betyder, at Riget for en Del skal være stærkt og for en Del skrøbeligt. At du saa Jernet blandet med Leret, betyder, at de skulle blande sig ved Slægtskabsforbindelser, men dog ikke indbyrdes holde sammen; se, ligesom Jernet ikke kan blandes med Leret. Men i disse Kongers Dage skal Himmelens Gud oprette et Rige, som i al Evighed ikke skal forgaa, og hvis Regering ikke skal overlades til noget andet Folk; det skal knuse og tilintetgøre alle hine Riger; men selv skal det bestaa evindelig,«

Daniel 7,7–8 (den autoriserede oversættelse 1871/1907) »Derefter saa jeg i Nattesynerne, og se, et fjerde Dyr, frygteligt og forfærdeligt og meget stærkt, og det havde store Jerntænder, det aad og knuste og nedtraadte det overblevne med sine Fødder; og det var anderledes end alle de Dyr, som havde været før det, og det havde ti Horn. Jeg agtede nøje paa Hornene, og se, et andet lidet Horn skød op imellem dem, og tre af de forrige Horn bleve oprykkede for det; og se, der var Øjne som Menneskeøjne paa dette Horn, og en Mund, som talte store Ting.«

Daniel 7,19–27 (den autoriserede oversættelse 1871/1907) »Da vilde jeg gerne have Vished angaaende det fjerde Dyr, som var anderledes end alle de andre, meget forfærdeligt, havde Jerntænder og Kobberkløer, aad, knuste og nedtraadte det overblevne med sine Fødder, og angaaende de ti Horn, som vare paa dets Hoved, samt det andet, som skød op, og for hvilke tre faldt; og dette var det Horn, som havde Øjne og en Mund, der talte store Ting, og hvis Udseende var større end de andres ved Siden af det. Jeg havde set, at samme Horn førte Krig imod de hellige og fik Overhaand over dem, indtil den Gamle af Dage kom, og Retten blev tilkendt den Højestes hellige, og Tiden kom, da de hellige toge Riget i Besiddelse. Han sagde saaledes: Det fjerde Dyr betyder, at der skal være et fjerde Rige paa Jorden, som skal blive anderledes end alle Rigerne; og det skal opæde al Jorden og søndertræde den og knuse den. Men de ti Horn betyde, at der af samme Rige skal opstaa ti Konger; og en anden skal opstaa efter dem, og han skal være anderledes end de foregaaende og nedtrykke tre Konger. Og han skal tale Ord imod den Højeste og undertrykke den Højestes hellige og tænke paa at forandre Tider og Lov, og de skulle gives i hans Haand indtil een Tid og Tider og en halv Tid. Derefter skal Retten sættes, og man skal fratage ham hans Magt for at ødelægge og tilintetgøre den indtil Enden. Men Riget og Herredømmet og Rigernes Magt under al Himmelen skal gives til et Folk af den Højestes hellige; hans Rige er et evigt Rige, og alle Herredømmer skulle tjene og lyde ham.«

Åbenbaringen 12,3 (den autoriserede oversættelse 1871/1907) »Og et andet Tegn blev set i Himmelen, og se, der var en stor, ildrød Drage, som havde syv Hoveder og ti Horn og paa sine Hoveder syv Kroner.«

Åbenbaringen 12,18–13,1 (den autoriserede oversættelse 1871/1907) »Og jeg stod paa Sandet ved Havet. Og jeg saa et Dyr stige op af Havet, som havde ti Horn og syv Hoveder, og paa sine Horn ti Kroner, og paa sine Hoveder Bespottelsens Navne.«

Åbenbaringen 17,3 (den autoriserede oversættelse 1871/1907) »Og han førte mig i Aanden ud i en Ørken; og jeg saa en Kvinde siddende paa et skarlagenfarvet Dyr, som var fuldt af Bespottelsens Navne; det havde syv Hoveder og ti Horn.«

Åbenbaringen 17,7 (den autoriserede oversættelse 1871/1907) »Og Engelen sagde til mig: Hvorfor undrede du dig? Jeg vil sige dig Hemmeligheden med Kvinden og med Dyret, som bærer hende, og som har de syv Hoveder og de ti Horn.«

Åbenbaringen 17,12–14 (den autoriserede oversættelse 1871/1907) »Og de ti Horn, som du saa, ere ti Konger, som endnu ikke have faaet Rige, men faa Magt som Konger een Time sammen med Dyret. Disse have eet Sind, og deres Kraft og Magt give de til Dyret. Disse skulle føre Krig med Lammet, og Lammet skal sejre over dem — fordi det er Herrers Herre og Kongers Konge — og de, som ere med det, de kaldede og udvalgte og trofaste.«

Åbenbaringen 17,16–17 (den autoriserede oversættelse 1871/1907) »Og de ti Horn, som du saa, og Dyret, disse ville hade Skøgen og gøre hende øde og nøgen og æde hendes Kød og opbrænde hende med Ild. Thi Gud har

indgivet dem i deres Hjerte at gøre efter hans Sind og at handle af eet Sind og at give Dyret deres Kongemagt, indtil Guds Ord blive fuldbyrdede.«

Kirkefædrene

Barnabasbrevet 4.4–6 (Michael W. Holmes, udg. og overs., *The Apostolic Fathers: Greek Texts and English Translations*, 3. udg. [Grand Rapids: Baker Academic, 2007], 387–89) »Og således siger også profeten: ›Ti riger skal herske over jorden, og efter dem skal en lille konge opstå, som skal underlægge sig tre af kongerne med ét slag.‹ Ligeledes siger Daniel om den samme: ›Og jeg så det fjerde dyr, ondt og mægtigt og farligere end alle jordens dyr, og hvorledes ti horn skød frem af det, og af disse et lille skud af et horn, og hvorledes det underlagde sig tre af de store horn med ét slag.‹ I bør derfor forstå.« (oversat fra engelsk efter Holmes)

Irenæus, *Mod kætterierne* 5.25.3 (ANF 1:553–54) »Også Daniel, som ser frem mod enden på det sidste rige, det vil sige de ti sidste konger, mellem hvem disse menneskers rige skal deles, og over hvem fortabelsens søn skal komme, erklærer, at ti horn skal skyde frem af dyret, og at et andet lille horn skal rejse sig midt iblandt dem, og at tre af de forrige skal rykkes op for dets ansigt. … Og dets ti horn er ti konger, som skal opstå; og efter dem skal en anden opstå, som i onde gerninger skal overgå alle, der var før ham, og omstyrte tre konger …« (oversat fra engelsk efter ANF 1)

Irenæus, *Mod kætterierne* 5.26.1 (ANF 1:554–55) »I et endnu klarere lys har Johannes i Apokalypsen tilkendegivet for Herrens disciple, hvad der skal ske i de sidste tider, og om de ti konger, som da skal opstå, mellem hvem det rige, som nu hersker [over jorden], skal deles. … Det må derfor være sådan, at riget, staden og huset deles i ti; og af denne grund har Han allerede forud afbildet delingen og opdelingen [som skal finde sted]. … De ti tær er altså disse ti konger, mellem hvem riget skal deles, af hvilke nogle skal være stærke og virksomme eller energiske; andre igen skal være dorske og unyttige og ikke være enige …« (oversat fra engelsk efter ANF 1)

Irenæus, *Mod kætterierne* 5.30.2 (ANF 1:559) »Men idet de kender det sikre tal, som Skriften har kundgjort, det vil sige seks hundrede seks og tresindstyve, lad dem da først afvente rigets deling i ti; dernæst, når disse konger regerer og begynder at ordne deres anliggender og fremme deres rige, [lad dem lære] at erkende, at han, som skal komme og gøre krav på riget for sig selv, … i sandhed er ødelæggelsens vederstyggelighed.« (oversat fra engelsk efter ANF 1)

Hippolytus, *Om Kristus og Antikrist* 25 (ANF 5:209) »›Et fjerde dyr, frygteligt og forfærdeligt; det havde tænder af jern og kløer af kobber.‹ Og hvem er disse andre end romerne? … Og i en skjult betydning mente han med fødernes tær de konger, som skal opstå iblandt dem; som også Daniel siger (med ordene): ›Jeg betragtede dyret, og se, der var ti horn bag det, iblandt hvilke et andet (horn) skal rejse sig, et skud, og skal rykke de tre (som var) foran det op med rode.‹ Og hermed blev ingen anden betegnet end Antikrist …« (oversat fra engelsk efter ANF 5)

Hippolytus, *Om Kristus og Antikrist* 27–28 (ANF 5:209–10) »Da disse ting altså ligger i fremtiden, og billedets ti tær svarer til (lige så mange) demokratier, og det fjerde dyrs ti horn er fordelt over ti riger, så lad os se lidt nærmere på sagen … jernbenene og det frygtelige og forfærdelige dyr betegnede romerne, som nu har herredømmet; fødernes tær, som var dels ler og dels jern, og de ti horn, var sindbilleder på de riger, som endnu

skal opstå; det andet lille horn, som vokser op iblandt dem, betød Antikrist midt iblandt dem ...« (oversat fra engelsk efter ANF 5)

Hippolytus, *Om Kristus og Antikrist* 52 (ANF 5:215) »Og når han har overvundet tre horn af de ti i slagorden og har rykket dem op, nemlig Ægypten og Libyen og Etiopien, og har taget deres bytte og pragt og har bragt de øvrige horn, som lider, under sig, vil han begynde at blive hovmodig i sit hjerte og ophøje sig imod Gud som herre over hele verden.« (oversat fra engelsk efter ANF 5)

Hippolytus, *Fragmenter om Daniel* 2.7 (ANF 5:179) »Når tiderne er fuldendt, og de ti horn skyder frem af dyret i de sidste (tider), da skal Antikrist vise sig iblandt dem.« (oversat fra engelsk efter ANF 5)

Hippolytus, *Scholier til Daniel*, til Daniel 7,7 (ANF 5:189) »›Og det havde ti horn.‹ For ligesom profeten allerede sagde om leoparden, at dyret havde fire hoveder, og det blev opfyldt, og Alexanders rige blev delt i fire fyrstendømmer, således bør vi også nu se hen til de ti horn, som skal skyde frem af det, når dyrets tid skal være fuldendt, og det lille horn, som er Antikrist, pludselig skal vise sig midt iblandt dem ...« (oversat fra engelsk efter ANF 5)

Tertullian, *Om kødets opstandelse* 24 (ANF 3:563) »Hvilken hindring er der andet end den romerske stat, hvis fald, idet den spredes i ti riger, skal føre Antikrist frem på (dens egne ruiner)?« (oversat fra engelsk efter ANF 3)

Laktans, *De guddommelige institutioner* 7.16 (ANF 7:213) »Først skal riget udvides, og den øverste magt, spredt blandt mange og delt, skal formindskes. Så skal borgerlige stridigheder stadig blive sået; og der skal ikke være nogen hvile fra dødbringende krige, før ti konger opstår på samme tid, som skal dele verden, ikke for at styre den, men for at fortære den.« (oversat fra engelsk efter ANF 7)

Laktans, *Udtog af De guddommelige institutioner* 71 (ANF 7:253) »Kongemagten skal mangfoldiggøres, og ti mænd skal besætte, udstykke og fortære verden.« (oversat fra engelsk efter ANF 7)

Victorinus af Pettau, *Kommentar til Apokalypsen*, til kapitel 12 (ANF 7:355) »›Og ti horn.‹] Han siger, at de ti konger i de sidste tider er de samme som disse, sådan som vi mere udførligt skal fremstille det der.« (oversat fra engelsk efter ANF 7)

Kyrillos af Jerusalem, *Katekeser* 15.12 (NPNF2 7:107) »Men denne førnævnte Antikrist skal komme, når Romerrigets tider er fuldendt, og verdens ende nu nærmer sig. Der skal opstå ti romerske konger samtidig, som måske hersker i forskellige egne, men alle omtrent på samme tid; og efter disse en ellevte, Antikrist, som ved sin magiske kunst skal tilrive sig den romerske magt; og af de konger, som herskede før ham, *skal han ydmyge tre*, og de øvrige syv skal han holde underlagt sig.« (oversat fra engelsk efter NPNF2 7)

2 2. Timotheusbrev 3,16 (den autoriserede oversættelse 1871/1907) »Hvert Skrift er indaandet af Gud og nyttigt til Belæring, til Irettesættelse, til Forbedring, til Optugtelse i Retfærdighed,«

3

Matthæus 24,9 (den autoriserede oversættelse 1871/1907) »Da skulle de overgive eder til Trængsel og slaa eder ihjel, og I skulle hades af alle Folkeslagene for mit Navns Skyld.«

Matthæus 24,21 (den autoriserede oversættelse 1871/1907) »thi der skal da være en Trængsel saa stor, som der ikke har været fra Verdens Begyndelse indtil nu og heller ikke skal komme.«

Daniel 7,21 (den autoriserede oversættelse 1871/1907) »Jeg havde set, at samme Horn førte Krig imod de hellige og fik Overhaand over dem,«

Daniel 7,25 (den autoriserede oversættelse 1871/1907) »Og han skal tale Ord imod den Højeste og undertrykke den Højestes hellige og tænke paa at forandre Tider og Lov, og de skulle gives i hans Haand indtil een Tid og Tider og en halv Tid.«

Åbenbaringen 13,7 (den autoriserede oversættelse 1871/1907) »Og der blev givet det at føre Krig imod de hellige og at overvinde dem; og der blev givet det Magt over hver Stamme og Folk og Tungemaal og Folkeslag.«

Åbenbaringen 20,4 (den autoriserede oversættelse 1871/1907) »Og jeg saa Troner, og de satte sig paa dem, og Dommermagt blev given dem; og jeg saa deres Sjæle, som vare halshuggede for Jesu Vidnesbyrds og for Guds Ords Skyld, og dem, som ikke havde tilbedet Dyret eller dets Billede og ikke havde taget Mærket paa deres Pande og paa deres Haand; og de bleve levende og bleve Konger med Kristus i tusinde Aar.«